

Het is me eventjes te veel geworden
En misschien is dat ook niet zo gek
Want met alles wat er speelt heb ik niet veel gevonden
Behalve dat ik eerlijk naar mezelf

Probeer te zijn, niks is meer geheim
En ik hoop dat het me drijft en het beter blijkt te zijn
Want soms is zo alleen, en voelt t of ik zweef
En me toch weer mee beweeg ondanks ik beter weet

Tweeëntwintig en misschien nog een beetje naïef,
Egoïstisch en te snel verliefd en,
En misschien is het ook allemaal te snel gegaan,
Maar zonder chaos is er toch niks aan,
Ik leef van de puinhoop leef voor de pijn en,
Soms geven we toe zodat alles weer verdwijnt
Tweeëntwintig en misschien nog een beetje naïef
Maar ik wil dat iedereen alleen het goeie ziet

Ik kijk naar mij hier zo recht in me ogen
En ik denk dat ik mezelf heb
En de anderen misschien ook wel heb voorgelogen
Van wie ik eigenlijk ben

Maar de pijn inspireert, en ik weet dat ik leer
En ik neem consequenties nu het moet
En misschien heb ik spijt, maar als ik eerlijk mag zijn
Heb ik geen flauw idee van wat ik doe

Tweeëntwintig en misschien nog een beetje naïef,
Egoïstisch en te snel verliefd en,
En misschien is het ook allemaal te snel gegaan,
Maar zonder chaos is er toch niks aan,
Ik leef van de puinhoop leef voor de pijn en,
Soms geven we toe zodat alles weer verdwijnt
Tweeëntwintig en misschien nog een beetje naïef
Maar ik wil dat iedereen alleen het goeie ziet

Ik weet dat wij onderweg zijn naar beter allemaal
Maar wij zijn hier toch zo klein tussen sterren en heelal
Tweeëntwintig en misschien nog een beetje naïef
Maar ik wil dat iedereen alleen het goeie ziet